

Україна ДИПЛОМАТИЧНА

НАУКОВИЙ ЩОРІЧНИК

Київ · 2025

Виходить друком із листопада 2000 року

Автори проекту

Павло Кривонос,
Анатолій Денисенко,
Василь Туркевич

Засновники

Генеральна дирекція
з обслуговування іноземних представництв,
Державна установа «Інститут всесвітньої історії НАН України»,
Інститут зовнішньополітичних досліджень

*Видання рекомендовано до друку за рішенням ученої ради
Державної установи «Інститут всесвітньої історії НАН України»,
протокол № 5 від 10 липня 2025 р.*

Видавець

Генеральна дирекція
з обслуговування іноземних представництв

Головний редактор

Григорій Перепелиця, *доктор політичних наук*

Заступники головного редактора

Інна Хоменська, *кандидатка філологічних наук*,
Володимир Денисенко, *доктор історичних наук*

Книгу зареєстровано як наукове фахове видання
за спеціальністю 032 — «Історія та археологія»
(наказ Міністерства освіти і науки України № 886 від 2 липня 2020 року)

ISBN 978-617-8240-18-9

ISSN 2707-7683

DOI 10.37837/2707-7683-2025

ПУБЛІЧНА ДИПЛОМАТІЯ

Мар'яна Беца. Унікальний досвід України в ЮНЕСКО	778
Володимир Калуга, Юлія Костюк. Комплексний чинник м'якої сили у світовій політиці: функційне навантаження на тлі війни і миру	785
Микола Кулініч, Галина Саган. Українці в Республіці Корея: діяльність і перспективи облаштування діаспорного життя	797
Назар Мартинюк. Спортивна дипломатія Світового конгресу українців (1991-2021 роки)	811
Василь Кремень. Національна академія педагогічних наук України на шляху до європейського дослідницького простору в умовах воєнної агресії рф.	825
Анатолій Мельниченко, Сергій Сидоренко. Євроінтеграційний шлях КПІ ім. Ігоря Сікорського в турбулентному світі.	836
Ольга Полюхович. Сучасні виклики українській науковій та академічній дипломатії: досвід Києво-Могилянської академії	853
Ігор Озадовський, Софія Великоцька. Внесок Києво-Могилянської академії у становлення сучасної української дипломатії	863
Наталія Кравчук, Ірина Зайченко. Публічна дипломатія і суспільне служіння університету. Інструменти «м'якої сили» у просуванні українськості в світі.	876

Микола Кулініч,

Надзвичайний і Повноважний Посол,
кандидат історичних наук, професор
кафедри міжнародних відносин
факультету права та міжнародних відносин
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка;
ORCID: 0009-0007-8396-1462;

Галина Саган,

докторка історичних наук, професорка
кафедри всесвітньої історії
факультету суспільно-гуманітарних наук
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка;
ORCID: 0000-0001-8301-849X

УКРАЇНЦІ В РЕСПУБЛІЦІ КОРЕЯ: ДІЯЛЬНІСТЬ І ПЕРСПЕКТИВИ облаштування діаспорного життя

Анотація. Історія української діаспори у XXI столітті зазнає суттєвих географічних розширень у східному напрямку. На сьогодні в багатьох країнах Сходу українська громада кількісно і за активною позицією сягає рівнів так званих старих діаспорних спільнот. Для остаточного отримання статусу діаспори їй залишається інституційно оформити свою діяльність, що є обов'язковим атрибутом становлення громади. На цьому шляху нині перебуває громада українців у Республіці Корея (РК). Саме ці питання та аналіз історичної присутності українців у Південній Кореї розкрито в дослідженні. Було також розглянуто, як змінилася доля української громади в РК після повномасштабного вторгнення росії в Україну 24 лютого 2022 року.

Ключові слова: українці в Республіці Корея, громадська і культурна діяльність, українсько-корейські відносини, українці корейського походження, Посольство України в Республіці Корея, повномасштабне вторгнення росії в Україну.

Складні обставини історичного минулого та й сучасні реалії неодноразово змушували українців емігрувати в пошуках ліпших місць для облаштування свого життя та діяльності. Не стало

винятком і те, що інколи наші співгромадяни опинялися поза межами рідної землі з примусу. До Кореї ж українці зазвичай потрапляли за власним вибором. У попередні століття Країна вранішньої свіжості рідко ставала місцем скупчення українських емігрантів, проте є поодинокі приклади тривалого перебування українців у Кореї, які залишили по собі помітні духовні та матеріальні сліди. Значно численніші переїзди українців до РК ми спостерігаємо вже у XXI столітті. Загалом до Кореї переїжджали ті наші земляки, які отримували запрошення чи контракти на роботу у провідних корейських фірмах, як-от «Samsung», «Hyundai», «LG Group» тощо. 2016 року на запит громадянки Оксани Ставнічук Міністерство закордонних справ України вперше оголосило, що в Республіці Корея постійно проживає чи тимчасово перебуває 2485 громадян України [1].

Одна з лідерок української громади в РК Христина Майданчук вважає, що нині в цій країні перебуває приблизно 5000 українців [2]. Це припущення є доволі близьким до реальних цифр, про що свідчить інформація від Надзвичайного й Повноважного Посла України в Республіці Корея Дмитра Пономаренка. Зокрема, посол зазначив, що сьогодні на території Республіки Корея перебуває 5300 громадян України, з яких 133 особи на консульському обліку в посольстві. Д. Пономаренко також уточнив, що переважна більшість українців у Кореї — це особи корейського походження разом із членами їхніх родин, здебільшого жителі Миколаївської, Херсонської, Запорізької, Дніпропетровської й Одеської областей. Від початку повномасштабного вторгнення понад 4300 громадянам України корейського походження та членам їхніх родин було надано дозвіл на в'їзд і перебування [3].

Проблема діяльності української громади в Кореї є цілком новаторською, оскільки ще не було досліджено питання, які окреслюють цю тему. Історіографія знає кілька розвідок про відомих українців, які залишили помітний слід у корейській історії. Зокрема, 2019 року у Львові вийшла книга Уляни Скицької «#НАШІ на карті світу» [4], у якій розказано про українця з міста Лубни на Полтавщині Афанасія Середина-Сабатіна, архітектора корейського імператора Коджона. Син Афанасія Петро зазначав, що в рисах батька виразно виявлялось українське походження: мовленням, зовнішністю, вдачею він «був типовим козаком» [4, с. 37].

З дослідження У. Скицької дізнаємося, що А. Середин-Сабатін приїхав до Кореї 1883 року. Його талант архітектора помітив німецький барон Пауль Георг фон Меллендорф, керівник корейської митниці, який доручив Афанасію збудувати морську митницю. Проте популярність А. Середина-Сабатіна зростає після того, як він завершив 1888 року проект із будівництва першої європейської споруди в Сеулі — російської дипломатичної місії [4, с. 39–40].

1894 року А. Середина-Сабатіна запрошують на службу в королівський палац Кьонбок, де він стає свідком трагічної події — вбивства японцями королеви Мін. А. Середин-Сабатін залишив детальний опис цих прикрих подій корейської історії, чим заслужив прихильність короля (з 1897 р. — імператора) Коджона [5]. Власне, цей факт став додатковим аргументом, щоб Афанасія призначили придворним архітектором імперії упродовж 1896–1899 років. За цей період він збудував 5 будівель західного зразка на території палацу Токсугун. З-поміж них «Павільйон утихомиреного споглядання» (єдиний, що повністю зберігся до сьогодні), будівля для прийняття делегацій «Палац доброти і милосердя», «Павільйон дев'яти досягнень», «Альтанка зеленого бамбука» та «Палац проникливого світла» (бібліотека). Загалом архітектор спроектував 16 будівель і брав участь у будівництві кількох важливих для Кореї споруд, 6 із яких збереглися та є пам'ятками історії [4, с. 39–40].

Щеоднією яскравою фігурою в історії Кореї була українка (громадянка США) Юлія (Джулія) Муллок (Лі), яку називають останньою принцесою Кореї. Спершу пронеї написала У. Скицька [4, с. 193–196], а згодом постать Ю. Лі зацікавила Романа Пирога, першого секретаря Посольства України в Республіці Корея [6]. Про життя та діяльність Ю. Муллок відомо дуже мало. Юлія народилася приблизно 1923 року у штаті Пенсільванія в багатодітній родині українських емігрантів. У роки Другої світової війни Юлія служила у Військово-морських силах, завдяки чому змогла безперешкодно вступити до престижного Парсонського коледжу дизайну. Після завершення навчання Юлія отримує роботу в архітектурному бюро Бей Юїміна, де «знайомиться з молодим інженером Ї Гу — випускником Массачусетського технологічного коледжу. Пара одружується 25 жовтня 1959 року в українській греко-католицькій церкві св. Юра у Нью-Йорку (освідчуючись, наречений

вивчив кілька слів українською) та згодом переїздить жити на Гаваї» [6, с. 34]. Ї Гу був не звичайним американським громадянином, оскільки мав шляхетне походження і був єдиним сином Ї Уна — останнього «короля Кореї», «спадкоємцем династії Чосон, яка правила Кореєю понад половину тисячоліття — з 1392 до 1910 року» [6, с. 34].

1963 року, коли до влади в Республіці Корея прийшов новий президент, родина Ї Уна отримала запрошення повернутися до Сеула й оселитися в палаці Наксондже. Попри низку проблем, роки життя в Кореї, як згадує Юлія, були найщасливішим періодом її життя і творчості, проте нові соціальні умови, світське життя й інтриги, нездатність пари зачати спадкоємця династії підривали шлюб. Усе це призвело до розлучення Ю. Лі та Ї Гу 1982 року [5].

Ще понад десять років після розлучення Ю. Лі жила в Кореї, розвиваючи благодійну діяльність та опікуючись людьми з інвалідністю і сиротами, за що отримала прізвисько «Велика Мама». Також вона продовжувала улюблену справу — дизайн одягу. 1995 року Юлія повернулася на Гаваї і 2005-го востаннє відвідала Корею, щоб побувати на могилі Ї Гу та передати сімейні реліквії до музею.

На окрему увагу заслуговують українські воїни, які упродовж 1940–1960-х років брали участь у захисті Корейського півострова від агресорів. Поміж захисників були представники Української повстанської армії, української діаспори, американці українського походження [5]. Цей героїчний відрізок української історії на корейській землі ще зовсім не вивчений і потребує окремого дослідження.

Історія сучасної української громади в Республіці Корея охоплює майже два десятиліття. Якщо порівняти зі сформованими українськими діаспорами в інших країнах, то ця спільнота, що налічує 5 тис. осіб, є достатньою численною, щоб вести активне громадське життя, плекати національні традиції у своєму середовищі та презентувати інтереси України в Кореї. Перші українці — молоді спеціалісти у сфері технологій — почали приїжджати до РК ще наприкінці 1990-х років за трудовими договорами з великими корпораціями, але це були поодинокі випадки. Уже в XXI столітті їх кількість почала повільно зростати. Вони стали гуртуватися, проводити спільно час, відкривати

сторінки в онлайн-мережах. Також варто зазначити, що українці Кореї з тих часів і до сьогодні поділяються на дві групи: українськомовну і російськомовну. 2011 року українськомовна група створила сторінку у фейсбуці, де почала розміщувати анонси подій та іншу важливу для громади інформацію, а також висвітлювати всі заходи, до яких прилучалася. Російськомовна громада теж має групу у фейсбуці. Нині в обох групах зареєстровано по 4,5 тис. осіб, і часто одна й та сама людина зареєстрована на обох сторінках, але вони мають різних адміністраторів і наповнення [2].

З 2014 р., коли росія окупувала Крим, громадянська активність українців Кореї посилилася. Їхні акції почали широко висвітлювати корейські ЗМІ [7–9]. З-поміж інших репортер Лім Хеон Чжон із «Yonhap News» 9 березня 2014 р. опублікував інформацію про мітинг українців у Сеулі, який було організовано навпроти російського посольства. Українці висловлювали протест щодо використання росією військової сили в Криму та окупації півострова, який є українською територією. Також репортер зазначив, що такі дії володимира путіна «є явним порушенням Будапештського меморандуму 1994 року, в якому Україна погодилася відмовитися від ядерної зброї в обмін на гарантії безпеки». Він зауважив, що українці зверталися до Уряду Кореї з проханням докласти зусиль, щоби запобігти вторгненню президента в. путіна в Україну [7].

Потужний сплеск політичних мітингів українців у Кореї відновився після повномасштабного вторгнення росії в Україну. 27 лютого 2022 року сотні українців мітингували біля російського посольства, засуджували агресію рф і закликали світ підтримати економічні санкції проти росії [10]. З цього дня щосуботи і щонеділі близько сотні українців з'їжджалися до Сеула, де проводили мітинги навпроти російського посольства. Сюди також сходилися й корейські журналісти, які брали інтерв'ю у учасників акцій. Українці Кореї розповідали про жахіття війни в Україні, події в Бучі, розстріли цивільного населення тощо [11].

Також українці, які проживають у Кореї, активно прилучаються до онлайн-інформування місцевого населення про війну в Україні. Через свій профіль у фейсбуці («Українці в Кореї»), ютуб-канал і профіль в інстаграмі вони не тільки надають факти про війну, а й у співпраці з місцевими організаціями

оголошують збори коштів для військових потреб своїх співгромадян. Така діяльна позиція українців активізувала громадськість Кореї, яка у різний спосіб намагається підтримувати Україну. Наприклад, на зовнішній стіні Сеульської столичної бібліотеки був вивішений великий плакат із молитвою за мир в Україні, а Сеульська католицька архієпархія пожертвувала 50 тис. доларів на екстрену допомогу. Мешканці корейських міст зібрали приблизно 100 млн вонів для відновлення миру в Україні та передали ці кошти до Посольства України в Кореї. У місті Сувон (провінція Кьонгі) стали проводити акцію «Світло миру», яка передбачає проектування синьо-жовтих вогнів на фортецю Сувон Хвасон. Також у місті Ансан встановили скриньку для пожертв на потреби українських біженців [11].

В інтерв'ю українських активістів на мітингах постійно звучали подяки за гуманітарну допомогу, яку надає Україні Уряд Кореї. Українці говорили і про посилення ролі російської пропаганди, яка формує в корейській громадськості неправдиве уявлення про події в Україні. Українці в Кореї своєю активною громадянською позицією прагнули інформувати корейців про реальні факти російської агресії та закликали підтримати економічні санкції проти росії. Для посилення значущості своєї роботи організатори залучали до мітингів корейську громадськість, відомих українців, які вже тривалий час жили та працювали в Кореї. Зокрема, Кім Кі Бом, президент студентської ради факультету української мови Університету іноземних мов Ханкук, неодноразово зі своїми колегами брав участь в українських мітингах, де співали українські пісні, виконували Гімн України та закликали до припинення військової агресії [12].

19 лютого 2023 року українці Кореї знову вийшли на акцію протесту перед російським посольством, щоби відзначити рік російської агресії в Україні. Доповідачі говорили, що упродовж року вони регулярно проводять мітинги, а також закликали корейців не вести бізнес із росіянами, оскільки в такий спосіб вони підтримують війну. На цій акції протесту українці стояли з плакатами, на яких була фраза, що росія і російська культура вбивають. У своїх промовах вони зверталися до корейців і зазначали: «Коли ви ведете бізнес із росіянами, росіяни платять податки. Ці податки використовують для фінансування воєн, які вбивають українців». Також українці закликали корейців

не приймати на своїх сценах російських артистів, оскільки їхнє мовчання про війну в Україні означає схвалення всього того, що робить росія. Львів'янка Ольга у своїй промові говорила: «Не підтримуйте вбивць! Не допускайте входження російської культури в життя корейців через телебачення, літературу, мистецтво, концерти чи спортивні змагання. Станьмо з Україною проти росії!» [13]. 2024 року представники української громади в РК провели пресконференції проти виступів російських артистів у Кореї. Результатом такої активної діяльності громади стало скасування у квітні 2024 року гастролей балетної трупі російського Большого театру, а саме виступів прима-балерини Большого театру Світлани Захарової з проектом «Моданс» у Сеульському артцентрі і «Гала-концерту балету Большого театру» у столичному культурно-мистецькому центрі «Седжон» [3].

На сьогодні українці й далі виходять на мітинги в центрі Сеула. Майже 50 осіб раз на місяць сходяться навпроти російського посольства та нагадують корейцям і всьому світу про жахиття російської агресії. Щоразу біля мітингувальників збираються журналісти, щоб подати до своїх агенцій інформацію про подію. Перегляд таких дописів засвідчує, що кожен корейський репортер намагається зібрати максимальну кількість реальних історій про причини міграції, мотивацію виходу на протести біля російського посольства, події в Україні, родичів, котрі залишилися в Україні, тощо. Найбільше таких публікацій у корейських ЗМІ виходить напередодні річниці повномасштабного вторгнення росії, до Дня Незалежності України, Дня захисників і захисниць та інших державних свят України [14].

Окрім політичних мітингів, українська громада в Кореї з кожним роком свого перебування дедалі частіше організовує низку заходів із підтримки та популяризації української культури і традицій. Такі події проводять із 2012 року. Зокрема, 6 листопада 2012 року громада стала організатором Днів культури України в Республіці Корея, які розпочалися в мистецькому центрі Сангмьонг, де відбулась урочиста церемонія відкриття Днів культури. На заході виступили дівочий гурт «Сузір'я» та народний інструментальний ансамбль «Троїсті музики» [15].

Попри те, що Дні культури України не стали регулярними, інші заходи, що їх організовувала громада, мали схожу місію: знайомити корейське суспільство з культурою та традиціями

українців. Показовими й успішними в цьому контексті були День вишиванки та концерти до Дня Незалежності України. Ці мистецькі заходи проводили не тільки у столиці Кореї, а й в інших містах компактного проживання українців [16; 17]. З 2022 року концерти супроводжують благодійні ярмарки, кошти з яких відправляють в Україну на підтримку людей, котрі постраждали від війни.

Активну позицію українців Кореї можна прослідкувати й у підтримці заходів, які організовує Посольство України в РК; також відбуваються громадські та мистецькі заходи з метою популяризації України в Кореї. Українська громада поширює інформацію про такі події та бере в них активну участь. Зокрема, у вересні 2018 року ГО «Feel Ukraine» організувала фотовиставку «Відчуй Україну» в Сеулі, на якій було представлено понад 30 праць 15 українських фотографів про давню і сучасну архітектуру України, мальовничу українську природу та традиції українців [18].

У листопаді 2022 року було реалізовано проєкт, який ініціювало Державне агентство України з питань кіно за підтримки Посольства України в Республіці Корея, TRA Media та Korean Film Archive. Спонсор кіномарафону — Vainer LTD. Упродовж тижня в Сеулі було показано чотири українські фільми: це «Толока» Михайла Ілленка, «Щедрик» Олесі Моргунець-Ісаєнко, «DZIDZIO Контрабас» Олега Борщевського та «11 дітей з Морщина» Аркадія Непиталюка [19].

Варто зазначити, що лідери українців у Кореї відстежують пізнавальні та мистецькі події у столиці чи інших великих містах і залучають до них українців. Наприклад, 13–15 жовтня 2023 року українці прилучилися до наповнення національного стенда та проведення майстер-класів зі створення ляльок-мотанок і браслетів у межах Шостого тижня публічної дипломатії в Сеулі. Під час культурної події відбувся кулінарний клас українки Х. Майданчук із приготування традиційних страв [3].

У травні 2024 року Х. Майданчук організувала участь української громади в культурному фестивалі до Дня захисту дітей, який проходив на площі Миру перед Військовим меморіалом у Сеулі. Метою заходу було поширення обізнаності про дітей з інших країн світу, які страждають від війни. З цією метою було організовано український стенд, до програми якого входили

майстер-класи з виготовлення браслетів і брелоків у синьо-жовтих кольорах, продаж українських солодоців і напоїв, виставка художніх творів учасників Міжнародного марафону пересувних виставок «Формула миру в дитячій творчості» [20]. Зібрані кошти громада передала на потреби українців, котрі постраждали від російської агресії.

Х. Майданчук також працювала над участю української громади в параді традиційного одягу на міжнародному фестивалі дружби «Seoul Friendship Festival» (24 травня 2024 р.). Організовані представники громади у вишитих сорочках та інших елементах традиційного українського вбрання прилучилися до параду, який розпочинався на площі Gwang Hwa Mun у столиці, проходив до Сіті Холу та повертався на площу [21].

На початку березня 2025 року напередодні Міжнародного дня боротьби за права жінок Представництво Європейського Союзу в Кореї організувало захід «Жінки у сфері безпеки і оборони», до якого доєдналися члени української громади. Головними спікерками на зустрічі були офіцерки, які брали участь у міжнародних миротворчих місіях і реальних бойових операціях. Найбільше говорили про Україну, зокрема й про захисниць, які зараз служать у лавах ЗСУ та боронять нашу країну. У виступі Посол України в РК Д. Пономаренко зазначив, що зараз у ЗСУ служить приблизно 70 тис. жінок, із них військовослужбовиць — понад 48 тис., а найбільше захисниць нашої Батьківщини служить у Сухопутних військах — понад 18 тис. [22].

Слід зауважити, що з часу повномасштабного вторгнення росії посилилася співпраця української громади з Посольством України в РК. Сторони часто проводили спільні заходи, де ініціаторами були як посольство, так і українська громада. Це традиційні українські свята, участь у корейських чи міжнародних заходах. Зокрема, за ініціативи та підтримки Посольства України українська громада 26 жовтня 2024 року взяла участь у щорічному фестивалі «Global Youth Diversity Festival» і представили національний стенд. Український стенд набув чи не найбільшої популярності у відвідувачів цієї культурної події. Корейські учні та студенти прилучалися до різноманітних активностей, знайомилися з виробами традиційних українських ремесл і власноруч виготовляли браслети, ляльки-мотанки тощо [23].

Великий успіх серед представників української громади мали заходи, організовані в Посольстві України з нагоди таких традиційних українських свят, як день Святого Миколая, Різдво та Великдень. На такі зустрічі до Посольства сходилися як українці, так і їхні корейські друзі [24]. Також дипломати разом з українською громадою часто відзначали традиційні українські свята в соборі Святого Миколая Чудотворця [25]. Українська громада та дипломати збираються в соборі і для вшанування пам'яті мільйонів жертв Голодоморів 1921–1923, 1932–1933, 1946–1947 рр. На панахидах згадують також про інші злочини тоталітарного радянського режиму проти українського народу, моляться за перемогу України у геноцидній російській війні, що триває [26]. Також 16–22 вересня 2023 р. Посольство України в РК організувало Тиждень української культури в місті Пхьонтек. У межах програми заходів українці брали участь в організації мистецьких виступів, інтерактивних стендів із майстер-класами зі створення паперових янголів і браслетів, а також спеціальної лекції для дітей про Україну та двох кулінарних класів [3].

Ще одним досягненням української громади стала реєстрація 2023 року двох культурних центрів для популяризування українських ініціатив — Українського культурного центру та K-cultural center of Ukraine. З лютого 2023 року на базі Українського культурного центру працює Книжковий клуб. У січні 2024 року центр провів свій перший захід «Зимові вечорниці в Кореї», у програмі якого були музичні номери, народні танці, майстер-клас, презентація традиційних страв, а також благодійний аукціон для збору коштів на закупівлю медикаментів для захисників [3].

Після повномасштабного вторгнення росії в Україну в Кореї опинилися десятки українських студентів, які одержали стипендії на навчання в РК. За сприяння Посольства України в Республіці Корея 11 вересня 2024 року відбувся семінар для українських студентів, які здобувають освіту на бакалавраті та магістратурі або розпочинають навчання на мовних курсах у межах стипендіальної програми «2024 GKS-IRTS» у корейських університетах. Організатором семінару став Корейський національний інститут розвитку міжнародної освіти. На зібрання прибули понад 100 українських стипендіатів, а також представники корейських університетів.

Посол України Д. Пономаренко подякував Уряду Південної Кореї за всебічну підтримку та розширення освітніх можливостей

для української молоді. Він також привітав стипендіатів і закликав вивчати досвід країни у відбудові та використати отримані знання і навички для позитивних перетворень в Україні у майбутньому. Щиру подяку за організацію заходу було оголошено керівникові Корейського національного інституту розвитку міжнародної освіти Хан Санг-Шіну та його команді, а очільниці Департаменту міжнародної освіти Міністерства освіти РК Шін Мікьонг і директорові Корейського освітнього центру в Україні Чонг Чанг-Юну — за підтримку та заохочення українських студентів [27].

Висновки. Отже, варто зазначити, що українська спільнота в Республіці Корея не досягнула статусу громади, яку можна назвати діаспорою; вона перебуває лише на початковому етапі зародження, проте її активна громадянська позиція та діяльність із поширення знань про Україну, українські традиції та російсько-українську війну поміж громадськості Кореї заслуговують на велику вдячність і повагу. Українці в Кореї невтомно й регулярно виходять на центральні площі Сеула, щоб закликати до рішучого засудження тривалої військової агресії росії проти України, численних порушень міжнародного гуманітарного права та щоденних масованих обстрілів мирних міст України, що спричиняють великі жертви серед цивільного населення. Активісти постійно дякують Уряду Республіки Корея за гуманітарну підтримку та закликають до подальшої допомоги через надання зброї та посилення санкційного тиску на росію, щоб змусити її припинити агресію проти України.

Щодо перспектив утворення інституту діаспори українців у Республіці Корея, то вони, звичайно, є, і цьому сприяє кілька чинників. Насамперед це успішний економічний розвиток Кореї, попит на українських спеціалістів, воєнні дії в Україні, змішані шлюби, еміграція родин українських корейців до РК, десятилітнє перебування родин українських спеціалістів у Кореї, їхня інтеграція та інтеграція їхніх дітей, народжених там, у корейське суспільство. Якщо ці чинники затримають українців у Кореї, а їхня соціальна активність і діяльність зі збереження українських традицій не збавлятимуть темпів, це створить підґрунтя для формування громадських, просвітницьких і мистецьких організацій українців у Кореї. Якщо влада Кореї позитивно сприйме ці чинники, з'являться всі підстави стверджувати, що українська діаспора в РК сформувалася.

1. Офіційна відповідь МЗС України на запит громадянки Оксани Ставніччук // Доступ до правди. 6 вересня 2016. URL: https://dostup.org.ua/request/13274/response/21534/attach/3/21101145.pdf?cookie_passthrough=1
2. Інтерв'ю з Христиною Майданчук. Київ — Сеул, 13 березня 2025.
3. Інтерв'ю з Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Корея Дмитром Пономаренком. Київ — Сеул, 12 травня 2025.
4. Скицька У. #НАШІ на карті світу. Львів, 2019. 306 с.
5. Відомі українці в Кореї // Посольство України в Республіці Корея. 11 червня 2020. URL: <https://korea.mfa.gov.ua/spivrobitnictvo/vidomi-ukrayinci-v-koreyi>
6. Пуріг Р. Юлія Лі — українська принцеса Кореї // Зовнішні справи. 2020. № 4. С. 33–35.
7. Im, H. (2014) ‘Ukeurainaindeul “reosiaui gunsaryeong sayongeun chimnyang”’, *Yonhap News*, 9 March. Available at: <https://n.news.naver.com/mnews/article/001/0006796704>
8. Gu, S. (2014) ‘Dongsimdeurui jeonjaengbandae’, *Kookmin Ilbo*, 10 March. Available at: <https://n.news.naver.com/mnews/article/005/0000634148>
9. Gu, S. (2014) ‘Ukeuraina gitbal heundeulmyeo’, *Kookmin Ilbo*, 10 March. Available at: <https://n.news.naver.com/mnews/article/005/0000634180>
10. Lee, D. (2022) “‘Ukeurinae pyeonghwareul’...reosia daesagwan apeseo yeollin jeonjaeng gyutan jipoe [knsajingwan]”, *The Fact*, 27 February. Available at: <https://n.news.naver.com/mnews/article/629/0000134973>
11. Lee, S. (2022) ‘Ukeuraina dongpodeureul saenggakamyeon meongneun geotjocha mianhaejimnida’, *The Joongboo*, 14 April. Available at: <http://www.joongboo.com/news/articleView.html?idxno=363536032>
12. Lee, S. (2022) ‘Hanguk simindeuri “mwol haeya hana” mureoyotssukeura sanghwang gongyuhago, anbureul mureojuseyo’, *Pressian*, 12 March. Available at: <https://n.news.naver.com/mnews/article/002/0002234383>
13. Novikova, A. (2023) ‘Jaehan ukeurainaindeul seoul jipoe (2023.02.19) [sajin moeum]’, *Jaehan ukeurainaindeul*, 20 February. Available at: <https://m.blog.naver.com/supersymmetry777/223021947918>
14. Bak, E. (2024) ‘Seulpeumgwa buran sogeseodo teseoni ageul igil geottettjeonjaeng 2nyeon manneun ukeurainainui moksori’, *Kyunghyang Shinmun*, 26 February. Available at: <https://n.news.naver.com/article/032/0003280891?sid=104>
15. Україна — Республіка Корея: підсумки 20-річної співпраці та нові горизонти. 28 вересня 2012. URL: <https://korea.mfa.gov.ua/news/957-ukrajina-respublika-koreja-pidsumki-20-richnoji-spivpraci-ta-novi-gorizonti>
16. Газета СІЛЬ. День ВИШИВАНКИ — долучайтесь, надягніть 19 травня вишиванку. 19 травня 2016. URL: [https://www.facebook.com/events/1448097522150008/?acontext=%7B%22event_action_history%22%3A\[%7B%22surface%22%3A%22group%22%7D\]%7D&locale=uk_UA](https://www.facebook.com/events/1448097522150008/?acontext=%7B%22event_action_history%22%3A[%7B%22surface%22%3A%22group%22%7D]%7D&locale=uk_UA)
17. Maidanchuk, K. and Ukrainians in Korea (2022) *Stand with Ukraine charity concert* [Facebook] 21 August. Available at: [https://www.facebook.com/events/1475564479533292/?acontext=%7B%22event_action_history%22%3A\[%7B%22surface%22%3A%22group%22%7D\]%7D&locale=uk_UA](https://www.facebook.com/events/1475564479533292/?acontext=%7B%22event_action_history%22%3A[%7B%22surface%22%3A%22group%22%7D]%7D&locale=uk_UA)
18. Feel Ukraine (2018) *Photo exhibition Feel Ukraine* [Facebook] 15 September. Available at: [https://www.facebook.com/events/448479295637656/?acontext=%7B%22event_action_history%22%3A\[%7B%22surface%22%3A%22group%22%7D\]%7D&locale=uk_UA](https://www.facebook.com/events/448479295637656/?acontext=%7B%22event_action_history%22%3A[%7B%22surface%22%3A%22group%22%7D]%7D&locale=uk_UA)

19. Embassy of Ukraine in the Republic of Korea (2022) *“CinemaAidUkraine” film marathon* [Facebook] 15 November. Available at: [https://www.facebook.com/events/2016658238518835/?acontext=%7B%22event_action_history%22%3A\[%7B%22surface%22%3A%22group%22%7D\]%7D&locale=uk_UA](https://www.facebook.com/events/2016658238518835/?acontext=%7B%22event_action_history%22%3A[%7B%22surface%22%3A%22group%22%7D]%7D&locale=uk_UA)
20. Maidanchuk, K. and Ukrainians in Korea (2024) *2024 Children’s Day Cultural Festival* [Facebook] 5 May. Available at: [https://www.facebook.com/events/412156948250723/?acontext=%7B%22event_action_history%22%3A\[%7B%22surface%22%3A%22group%22%7D\]%7D&locale=uk_UA](https://www.facebook.com/events/412156948250723/?acontext=%7B%22event_action_history%22%3A[%7B%22surface%22%3A%22group%22%7D]%7D&locale=uk_UA)
21. Khrystyna Maidanchuk, Українці в Кореї / Ukrainians in Korea. Парад вишиванок на Seoul Friendship Festival 2024. 24 травня 2024. URL: [https://www.facebook.com/events/943235824201386/?acontext=%7B%22event_action_history%22%3A\[%7B%22surface%22%3A%22group%22%7D\]%7D&locale=uk_UA](https://www.facebook.com/events/943235824201386/?acontext=%7B%22event_action_history%22%3A[%7B%22surface%22%3A%22group%22%7D]%7D&locale=uk_UA)
22. Оксана Пономаренко. Особиста сторінка О. Пономаренко у соціальній мережі «Facebook». Допис від 9 березня 2025 року. URL: https://www.facebook.com/story.php?story_fbid=3965724333745905&id=100009251324549&mibextid=wwXIfr&rdid=A6FbjDIBxXq1YuMq#
23. Посольство України в Республіці Корея / 주한 우크라이나대사관. Офіційна сторінка Посольства України в Республіці Корея в соціальній мережі «Facebook». Допис від 28 жовтня 2024 року. URL: <https://www.facebook.com/share/p/1PNkTZdbkR>
24. Там само. Допис від 9 грудня 2024 року. URL: <https://www.facebook.com/share/p/1ALG4qjbJf>
25. Там само. Допис від 28 грудня 2024 року. URL: <https://www.facebook.com/share/p/189jtJfqa>
26. Там само. Допис від 23 листопада 2024 року. URL: <https://www.facebook.com/share/p/14hR7qMiBH>
27. Семінар «2024 GKS-IRTS» для українських студентів // Посольство України в Республіці Корея. 13 вересня 2024. URL: <https://korea.mfa.gov.ua/news/seminar-2024-gks-irts-dlya-ukrayinskih-studentiv>

Mykola Kulinich,

Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary,
PhD in History, Full Professor
of the Department of International Relations
of the Faculty of Law and International Relations,
Borys Hrinchenko Kyiv Metropolitan University;
ORCID: 0009-0007-8396-1462;

Halyna Sahan,

Doctor of History, Full Professor
of the Department of World History
of the Faculty of Social Sciences and Humanities,
Borys Hrinchenko Kyiv Metropolitan University;
ORCID: 0000-0001-8301-849X

UKRAINIANS IN THE REPUBLIC OF KOREA: activities and prospects of diaspora life arrangement

Abstract. The article presents a comprehensive analysis of the history, current state, and prospects of the Ukrainian community in the Republic of Korea, considered within the broader framework of Ukrainian migration in the twenty-first century. It outlines the historical background of Ukrainians' presence on the Korean Peninsula and the more recent migration waves of the early 2000s. Special attention is devoted to the gradual institutionalisation of the community and to the role of the Embassy of Ukraine in the Republic of Korea, which has become a crucial factor in consolidating Ukrainian residents and encouraging their cultural, educational, and social initiatives. The study examines a wide range of community cultural diplomacy activities, including preserving and promoting national traditions, and public events to raise awareness about Ukraine. Particular emphasis is placed on the consequences of Russia's full-scale invasion of Ukraine in 2022, which significantly accelerated the mobilisation of Ukrainians abroad and enhanced their representative potential in Korean society. The article argues that, although the Ukrainian community in Korea has not yet fully acquired the status of a consolidated diaspora, it is actively moving toward this stage. Its further development will depend on the combined efforts of Ukrainian state institutions, local community leaders, and cooperation with Korean partners.

Keywords: Ukrainians in the Republic of Korea, diaspora, migration processes, cultural diplomacy, civic engagement, cultural activity, Ukraine–Korea relations, Embassy of Ukraine in the ROK, Russia's full-scale invasion.